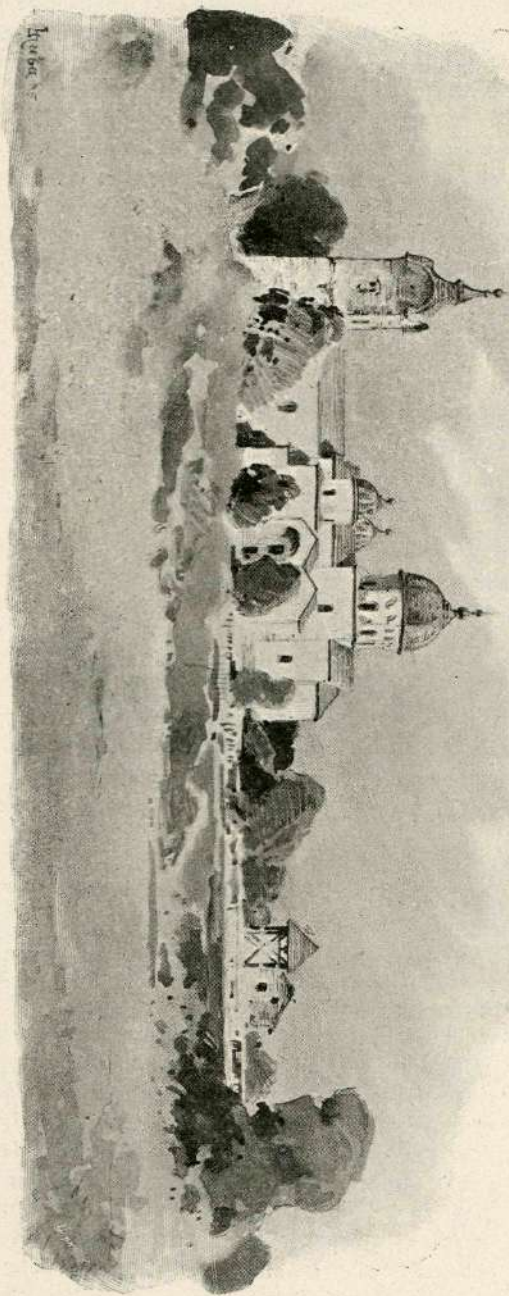

šolske družbe imenovan papeževim častnim komornikom. Temu cerkvenemu odlikovanju se je letos, ko je msgr. Tomo Zupan stopil v stalni pokoj kot profesor, pridružilo tudi odlikovanje od državne oblasti, ko je dobil viteški križec cesarja Franca Jožefa I.

SAMOSTAN ŽIČA, KIER JE BIL MAZILJEN SRBSKI KRALJ PETER I.

V sredi profesorjev in učencev zavoda, na katerem je deloval toliko let, so mu slovesno izročili visoko odlikovanje. Upamo pa, da bo slavljencev tudi v bodoče vse svoje najboljše moči posvečeval v rast in prospeh „Družbi svetega Cirila in Metoda“, katera se čuti odlikovano v njegovi osebi!

Anton Bezenšek. 25-letnico svojega delovanja v Bolgariji je praznoval naš rojak g. prof. Anton Bezenšek dne 9. t. m. v Sofiji. Istega dne je otvoril tam II. stenografski kongres minister narodne prosvete g. dr. Šišmanov. V svojem nagovoru je omenjal

mnogih zaslug g. jubilarja za bolgarsko stenografijo in šolstvo, omenil, da ima nalogo, čestitati mu v imenu samega kneza, ter mu je izročil red „za nauk in umetnost“. Kraljevski stenografski zavod v Draždanih ki je prvi te vrste v Evropi, je imenoval g. Bezenška častnim članom ter mu izročil po predsedniku kongresa umetniško izdelano diplomu. Srbsko stenografsko društvo v Belgradu je tudi imenovalo g. Bezenška častnim članom; isto tako bolgarsko društvo „Brzopis“ v Sofiji, katero mu je poklonilo v imenu vseh bolgarskih stenografov dragoceno darilo, izdelano po načrtih bolgarskih umetnikov. K svečanosti je prišel znaten broj srbskih stenografov z osnovateljem srbske stenografije g. Jovanom Milovanovičem na čelu; od stenografov drugih narodnosti, posebno slovanskih, je došlo mnogo brzobjavnih in pismenih pozdravov. Srbski ministrski predsednik g. Sava Gruić je naročil gospodu konzulu Dimitru Bodiju, da pozdravi osebno jubilarja v njegovem imenu ter da mu čestita kot učenjaku ter navdušenemu prijatelju in gojitelju sloge med Srbi in Bolgari. Gospod Bodi je to storil v lepih besedah pri svečanem banketu. Zaslužnemu jubilarju tudi naše čestitke!

Narodne pesmi. Učno ministrstvo je sklicalo posvetovanje za izdajo avstrijskih narodnih pesmi, h kateremu sta bila povabljeni tudi Slovenca dr. Karol Štrekelj in Matej Hubad.

Avstrijska razstava v Londonu. Po prizadevanju nižjeavstrijskega dežel. odbora priredil 1. 1906. v Londonu razstavo avstrijskih sirovin in obrtnih izdelkov. Država dá 500.000 K podpore.

Posmrtno Vereščaginovo razstavo so otvorili nedavno v Petrogradu. Glavna dvorana je razdeljena v dva dela: V prvem so razvrščene slike rajnega umetnika, drugi je pa natančen posnetek njegove delavnice. Ob vhodu se vidi doslej neznana

Vereščaginova slika predstavljajoča na indijskem bojišču ubitega angleškega vojaka, nad katerim se zbirajo jastrebi. Pod sliko je zapisal besede: „Danes kakor včeraj in jutri — vedno enako.“ Vsa razstava obsega 476 slik. Vsa zapuščina se proda na javni dražbi.

General Grippenberg.

Konstantin Konst. Slučevskij, globok lirik ruski, je umrl dne 8. oktobra t. l. Vzgojen v puškinski liriki je opeval naravo v krasnih verzih. Rojen l. 1837., je izdal svoje prve pesmi že l. 1857. Poleg štirih knjig pesmi imajo Rusi od njega mnogo povesti, potopisov in kritik.

Rusko-japonska vojska.

Leto se nagiba h koncu — in še se drži Port Artur. Ves svet z občudovanjem gleda na utrjene višine okoli tega slavnega пристanišča, kjer se za življenje in smrt bore v gladu in mrazu ruske čete pod poveljstvom junaškega generala Steslja. Napad za napadom, drug silnejši od drugega — a niti ene važne utrdbe še niso mogli dozdej vzeti Japonci! Jarki okoli utrdbe se polnijo z mrlji, topovi odpovedujejo službo od neizmerne streljanja, a ne odnehajo na nobeni strani. Japonskemu „banzaju“ odgovarja Steselj: „Do zadnjega moža in do zadnjega topa!“ Japonska granata je Steslju razbila stanovanje, sovražni strelji so požgali večino hiš, a v podzemskih stanovanjih, skriti za nasipi, vztrajajo Rusi in odbijajo napade. Japonci imajo sicer zunanje utrdbe, a glavne vrste ruskih utrdbe ne morejo nikjer prodreti. Utrdbe so tudi take, da če bi eno vzeli, bi jo Rusi s sosednjih gričev obstreljavali. Tako se je tudi že v resnici zgodilo, da so Japonci morali bežati s postojank, ki so jih bili dobili z najhujšim naporom.

Zato pa poizkušajo Japonci svojo srečo s splošnimi naskoki, da bi si mogli na mah osvojiti več utrdbe; zlasti dne 3. novembra, na mikadov rojstni

dan, so Japonci zbrali vse svoje sile za najhujši napad. Streljanje topov so slišali celo čez morje blizu Čifua. A ni se jim posrečilo, da bi bili poklonili cesarju ta dan Port Artur v dar; z velikanskimi izgubami so bili zopet vrženi nazaj po tridnevem boju. Poročali so, da je padlo v tem boju 12.000 mož.

V Mandžuriji je položaj neizpremenjen. Brez primere v vojni zgodovini je, da bi si bili dve toliki armadi, oboroženi z vsemi najnovejšimi tehničnimi pripravami, v hudi zimi stali tako nasproti v negostoljubni tuji deželi. Vedno boj, zdaj tu, zdaj tam, a nikjer odločilne bitke. Oba orjaška borivca iščeta še vedno, kje bi bila nasprotnikova najslabša stran, da se tam zgrabita.

Obe armadi sta obdani z zakopi, v katerih so skriti vojaki. Bodeče žice so raztegnjene proti sovražni črti in zemlja izpodkopana s takozvanimi „volčjimi jamami“, na katerih dnu štrle ostri koli, da se nabode nanje napadajoči sovražnik. Višine so pa nasejane s topovi, ki mečejo smrt na doline. Gromenje topov se sliši podnevu in ponoči. Zlasti vroča sta bila boja pri Linšipu in za Putilov grič. Japonci niso mogli prošli mesec Rusom prizadeti nobene večje izgube.

Baltiško brodovje pa plove na bojišče v treh oddelkih. Nikdar še ni šlo kako vojno brodovje na tako daljno in nevarno pot. Glavni oddelek plove okoli

General Kaulbars.

Afrike, drugi pa skozi Sueški prekop in Rdeče morje. Tretji oddelek sledi skozi Sredozemsko morje v Suez. Iz previdnosti so poslali Rusi glavni del okoli Afrike, druga dva po krajši poti, saj se ne ve, kaj jih čaka na poti.

